

Notat om høringssvar fra ekstern høring over udkast til bekendtgørelse om Naturstyrelsens arealer til etablering af klima-lavbund-, kvælstofvådområde- og fosforvådområdeprojekter

Udkast til bekendtgørelse om Naturstyrelsens arealer til etablering af klima-lavbund-, kvælstofvådområde- og fosforvådområdeprojekter blev sendt i ekstern høring den 29. oktober 2025 med frist for afgivelse af høringssvar den 12. november 2025.

I dette høringsnotat gengives de væsentligste synspunkter, forslag til ændringer mv. med direkte relevans for bekendtgørelsesudkastet, der rejses i de modtagne høringssvar samt Naturstyrelsens bemærkninger hertil.

Notatet omhandler høringssvar, som ikke stammer fra ministerier eller myndigheder under ministerierne.

Der er modtaget høringssvar fra:

- Vejle Kommune, jf. punkt 1
- Kolding Kommune, jf. punkt 2
- Landbrug og Fødevarer, jf. punkt 3
- Bæredygtigt Landbrug, jf. punkt 4
- Dansk Akvakultur (DAPO), jf. punkt 5

Høringssvar	Opfølgning
1. Vejle Kommune	
1.1 Generelt ”I den gældende bekendtgørelse står følgende tekst: § 2. Formålet med klima-lavbundsprojekter er at opnå en reduktion af udledningen af CO ₂ og samtidig understøtte andre hensyn, særligt vedr. natur, miljø og klimatilpasning. I høringsversionen er teksten ’ og samtidig understøtte andre hensyn, særligt vedr. natur, miljø og klimatilpasning’ forsvundet under §1 stk. 1: § 1. Bekendtgørelsen finder anvendelse på Naturstyrelsens gennemførelse af projekter med følgende formål og indsats: 1) Reduktion af drivhusgasudledning ved etablering af klima-lavbundsprojekter. Det er bekymrende, da det kan tolkes som om, at der ikke længere bliver mulighed for at lave projekter med mest mulig synergi i projekterne, så vi	<i>Svaret giver anledning til ændringer i bekendtgørelsen.</i> <i>Styrelsen har ændret bekendtgørelsen således, at det nu fremgår, at der til projekter efter § 1, stk. 1 i bekendtgørelsen kan indgå hensyn, der understøtter natur, miljø og klimatilpasning.</i> <i>Styrelsen bemærker, at udtagningsordningen primært har til formål at reducere landbrugets drivhusgas- og kvælstofudledning. I tilknytning hertil er formålet med udtagningsordningen at udnytte de potentialer og positive synergieffekter, der er i en mere helhedsorienteret tilgang til udtagning af landbrugsarealer igennem inddragelse af hensyn til natur, klimatilpasning og miljø.</i>

<p>ikke skal forstyrre lodsejerne af flere omgange for at løse de udfordringer der er vedr. natur, miljø og klimatilpasning. Hvis vi skal i mål med omlægningsplanerne for Grøn Trepert, så skal Naturstyrelsens projekter også kunne løfte evt. vandplansindsatser, naturindsatser mm. i forbindelse med udtagningen af kulstofrig jord, uden at der bliver tvivl om, hvorvidt projektet lever op til ordlyden i en ny bekendtgørelse.”</p>	
2. Kolding Kommune	
<p>2.1 Generelt</p> <p>”Miljø og Grøn Omstilling i Kolding Kommune bemærker, at de to nye bekendtgørelser i kapitel 1 tilsyneladende begrænser mulighederne for at indtænke og yde tilskud til helhedstænkning og synergitiltag i projekterne. Dette finder vi strider mod det overordnede tankesæt i aftalerne om et Grønt Danmark. Dette er således også eksplicit nævnt i høringsbrevet: ”Om bekendtgørelsen Med aftalerne om et Grønt Danmark er der i det danske statsbudget afsat midler til at finansiere en markant omlægning af Danmarks arealer med det formål at skabe grundlag for et godt vandmiljø, sænke klimabelastningen og samtidig give mere plads til naturen og bedre vilkår for biodiversitet og drikkevandsbeskyttelse.” Vores opfattelse er, at det var der bedre mulighed for under den eksisterende ordning bekendtgørelse nr. 1206 af 26/09/2023, hvor der i §2 er nævnt: ”og samtidig understøtte andre hensyn, særligt vedr. natur, miljø og klimatilpasning” Samtidig er der risiko for, at ændringerne forringer samarbejdet om og forståelsen hos lodsejerne for projekterne under Grøn Trepert. De tænker i helhedsløsninger og forventer det også fra de offentlige projektledere, ikke mindst i lyset af den meget store efterspørgsel på arealerne idet åbne land. Ligeledes er der risiko for, at ændringen påvirker lodsejersamtalerne i allerede påbegyndte projekter negativt. Vi undrer os derfor meget over ændringen. Og vi opfordrer ministeriet og styrelsen til at ændre - og/eller arbejde på at ændre – dette forhold i bekendtgørelserne, således at helhedstænkning og synergitiltag i projekterne fremover dels er</p>	<p><i>Svaret giver anledning til ændringer i bekendtgørelsen</i></p> <p><i>Styrelsen henviser til besvarelsen under punkt 1.1.</i></p>

<p>mulige og dels at projektejerne i Naturstyrelsen og kommunerne tilskyndes til at sikre dette i projektudførelsen. Alternativt at styrelsen sikrer nye støtteordninger, som tilskynder til helhedstænkning og synergiltag i denne historiske omlægning af Danmarks arealer.”</p>	
<p>3. Landbrug og Fødevarer</p>	
<p>3.1 Generelt</p> <p>”Landbrug & Fødevarer er positive over for at Naturstyrelsen nu også får mulighed for at etablere kvælstofvådområder og fosforprojekter. Det er samtidig positivt, at Naturstyrelsen nu får mulighed for at tilbyde værditabskompensation, og at der indføres mulighed for jordfordeling for Naturstyrelsens klima-lavbundsprojekter. Det har Landbrug & Fødevarer længe efterspurgt. Det er vigtigt, at der er en sammenhæng mellem Naturstyrelsens projekter under nærværende ordning og SGAV’s tilsvarende ordning. Vi ser derfor gerne at vilkårene i de to ordninger i højere grad tilnærmes hinanden. Det gælder især mulighederne for lodsejerkompensation og kravene til omkostningseffektivitet.”</p>	<p><i>Svaret giver ikke anledning til ændringer i bekendtgørelsen.</i></p>
<p>4. Bæredygtigt Landbrug</p>	
<p>4.1 Sammenhæng mellem natur, klima og miljømål</p> <p>”Som fremhævet i tidligere høringer, bør Naturstyrelsen sikre, at klima- og naturprojekter ikke får negative følgevirkninger for andre miljømål, herunder vandmiljøet. Vådlægning af organiske jorde kan medføre fosformobilisering og udledning af metan og lattergas, hvilket i visse tilfælde kan forværre både klima- og vandkvaliteten. Det anbefales derfor, at bekendtgørelsen kun anvendes til projekter, hvor der er dokumenteret miljømæssig nettoeffekt, og at der altid foretages konkrete målinger før og efter projektets gennemførelse.”</p>	<p><i>Svaret giver ikke anledning til ændringer i bekendtgørelsen.</i></p> <p><i>Naturstyrelsen foretager supplerende jordbundsanalyser i forundersøgelsen af et projekt, og på den baggrund beregnes CO2 reduktionen i CO2 ækvivalenter, hvor der derved tages højde for den samlede udledning af drivhusgasser (inkl. metan og lattergas).</i></p> <p><i>Naturstyrelsen foretager ligeledes jordbundsanalyser i forundersøgelsen med henblik på at kvantificere fosfortab i forbindelse med etablering af vådområder og lavbundede søer.</i></p> <p><i>Naturstyrelsen følger faglige vejledninger og retningslinjer på området for CO2, kvælstof og fosfor beregninger i forbindelse med genskabelse af naturlig hydrologi. Herunder: Fagligt notat fra DCE – Nationalt Center for</i></p>

	<p><i>Miljø og Energi "Kvantificering af fosfortab fra vådområder og lavvandede søer" 12. juni 2023, samt "Bestemmelse af drivhusgasemissionen fra lavbundsjord" ver. 3 Videnskabelig rapport fra DCE – Nationalt Center for Miljø og Energi nr 384, 2020.</i></p>
<p>4.2 Behov for tydeliggørelse af EU-godkendelse af kompensationsordninger</p> <p>"Bekendtgørelsen henviser flere steder til, at støtteordninger og compensation skal være i overensstemmelse med EU-Kommissionens statsstøttegodkendelse, jf. § 1, stk. 2. Dette er afgørende for, at projekterne kan gennemføres lovligt og med fuld klarhed over støtteberettigelsen. Det bør derfor fremgå eksplicit i bekendtgørelsen, at alle kompensationsordninger og tilhørende satser først kan træde i kraft, når EU-Kommissionen har godkendt støtteordningen i henhold til de gældende statsstøtteregele. En sådan præcisering vil styrke retssikkerheden for både myndigheder og lodsejere. Der bør desuden indføres en tydelig sammenhæng mellem denne forpligtelse og de udelukkelsesgrunde, der fremgår af § 3, herunder at: "lodsejere, som EU-Kommissionen ved en tidligere afgørelse har erklæret ulovlig og uforenelig med det indre marked, er udelukket fra at indgå i gennemførelse af klima-lavbunds-, kvælstofvådområde- og fosforvådområdeprojekter." Denne formulering understøtter, at ordningen skal være helt forenelig med EU's regler om statsstøtte og ikke overlade fortolkningen til efterfølgende administrativ praksis. Det er afgørende, at der ikke opstår risiko for, at lodsejere utilsigtet modtager støtte, som senere kan kræves tilbagebetalt."</p>	<p><i>Svaret giver ikke anledning til ændringer i bekendtgørelsen.</i></p> <p><i>Styrelsen bemærker, at det fremgår af bekendtgørelsens § 13, stk. 3, at der først kan indgås bindende aftaler med lodsejerne eller udbetales lodsejerkompensation efter reglerne i bekendtgørelsen, når statsstøttenotifikationen er godkendt i EU-kommissionen.</i></p>
<p>4.3 De minimis-støtte</p> <p>"Bekendtgørelsen fastsætter, at compensation for nødvendige varige driftsomkostninger ydes som de minimis-støtte, jf. § 8, stk. 2–3. Det betyder, at lodsejeren skal afgive erklæring om, at den samlede støtte ikke overstiger 50.000 euro over en treårig periode. I praksis viser det</p>	<p><i>Svaret giver ikke anledning til ændringer i bekendtgørelsen.</i></p> <p><i>Styrelsen bemærker, at det påhviler den enkelte lodsejer at have overblik over den enkeltes modtagne støttebeløb. Erklæringen har netop til formål at sikre, at den enkelte lodsejer har et overblik over modtagne de minimis-støtte forud</i></p>

<p>sig dog, at mange forskellige støtteordninger og kompensations typer i landbruget helt eller delvist henføres til de minimis-forordningen. Det kan omfatte mindre støttebeløb fra både nationale og EU-ordninger, og det er ofte meget vanskeligt for den enkelte lodsejer at have fuldt overblik over, hvad der skal tælles med i det samlede støttebeløb. Da hverken lodsejere, rådgivere eller myndigheder har en vejledning over, hvilke støtteformer der tæller som de minimis, stilles den enkelte lodsejer i en meget vanskelig situation i forhold til at kunne sikre sig, at erklæringen i § 8, stk. 3, er korrekt. For at undgå utilsigtede overtrædelser og efterfølgende tilbagebetalingskrav anbefales det, at Naturstyrelsen — i samarbejde med andre relevante ministerier — udarbejder en offentlig, konkret og løbende opdateret oversigt over støtteordninger, der er omfattet af de minimis-reglerne.”</p>	<p><i>for deltagelse i et af Naturstyrelsens klimalavbundsprojekter.</i></p> <p><i>Styrelsen vurderer løbende behovet for vejledningsmateriale om Naturstyrelsens projekter, herunder også vejledning om sikkerhed og vilkår for lodsejernes deltagelse i Naturstyrelsens udtningsprojekter for så vidt angår køb- og salgsaftaler, værditabs- og engangskompensation.</i></p>
<p>4.4 Manglende faglig sammenhæng og klarhed i projektkriterierne (§ 4)</p> <p>”Det fremgår af kapitel 2, § 4, at projektområdet som minimum skal udgøre 10 hektar for klima-lavbunds- og kvælstofvådområdeprojekter og 2 hektar for fosforprojekter, samt at klimalavbundsprojekter skal ligge på jorde med mindst 6 % organisk kulstofindhold ifølge kortet Kulstof2022.</p> <p>Der bør stilles en række spørgsmål til denne formulering:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Hvad er den faglige begrundelse for minimumsstørrelsen på 10 hektar? Et arealkrav giver ikke i sig selv garanti for høj klimaeffekt eller omkostningseffektivitet. Tværtimod kan mindre, men mere kulstofrige arealer have langt større klimaeffekt pr. hektar end store lavbundsarealer med lavt udledningspotentiale. Et fast størrelseskrav kan derfor udelukke mange reelt relevante arealer og dermed reducere både fleksibilitet og miljøeffekt. 	<p><i>Svaret giver ikke anledning til ændringer i bekendtgørelsen.</i></p> <p><i>Naturstyrelsen bemærker, at krav til minimumsarealet på 10 hektar og fravigelse af kulstofindhold for et projektområde begrundes ved, at styrelsens opdrag i medfør af Aftale om implementering af et Grønt Danmark planlægger og udføre større projekter af national betydning. Naturstyrelsen har til opgave at udvælge projektarealer på baggrund af en landsdækkende screening, der foretages af Naturstyrelsen, med henblik på at identificere større projekter på baggrund af arealernes kortlagte indhold af kulstofrige jorde og/eller reduktion af kvælstof og fosfor til vandmiljøet. Gennem dialog med kommuner, landboforeninger, lodsejere og lokalsamfund undersøges de områder, hvor der kan ses større sammenhængende udtningsprojekter.</i></p> <p><i>Det gælder for de projekter, som SGAV kan give tilskud til, at der potentielt kan være tale om mindre, lokale projekter, som drives af kommuner, lodsejere og fonde, hvorfor krav til minimumsarealet og fravigelse af kulstofindhold tager hensyn hertil.</i></p>

- 2) Er kravet om minimum 6 % organisk kulstof fastsat ud fra danske målinger eller modeldata? Det fremgår ikke, om grænsen bygger på nationale målinger eller på overførte EUstandarder. I praksis varierer kulstofindholdet betydeligt inden for korte afstande, og jordbundens variation betyder, at en hård grænseværdi kan blive vilkårlig. Det bør derfor præciseres, hvordan og hvornår kulstofindholdet dokumenteres, og om lokale målinger kan erstatte kortgrundlaget.
- 3) Er kortgrundlaget "Kulstof2022" tilstrækkeligt præcist? Der er dokumenteret betydelig usikkerhed i flere nationale temakort, herunder for lavbundsarealer. Det bør afklares, hvordan Naturstyrelsen håndterer tilfælde, hvor lokale data viser et andet resultat end kortet, og om lodsejere i så fald kan få prøvet afgørelsen.

Der bør ligeledes peges på, at der SGAV-bekendtgørelsen (Styrelsen for Grøn Arealomlægning og Vandmiljø) fastsætter andre kriterier for gennemførelse af tilsvarende klima- og lavbundsprojekter. Ifølge SGAV-bekendtgørelsens § 8 kræves kun, at projektområdet er mindst 1 hektar, og at mindst 50 pct. af arealet er beliggende på kulstofrige lavbundsjord med minimum 6 pct. organisk kulstofindhold. Desuden fremgår det, at kriterierne kan fraviges efter en konkret vurdering, hvis ansøger kan dokumentere, at kulstofkortet ikke er retvisende. Der synes ikke at foreligge nogen dokumenteret eller fagligt begrundet forklaring på denne forskel i kriterier mellem to myndigheder, der begge administrerer ordninger med samme klima- og miljøformål. Det anbefales, at bekendtgørelsen harmoniseres med SGAV's kriterier, eller at det som minimum begrundes, hvorfor der i Naturstyrelsens regi er væsentligt forskellige i krav til arealstørrelse og kulstofindhold."

Kravet om minimum 6% organisk kulstof følger den nyeste danske jordbundskortlægning udarbejdet af DCE (Videnskabelig rapport fra DCE – Nationalt Center for Miljø og Energi nr. 384, 2020), hvor følgende definition er anvendt: Jorderne skal have mindst 6 % OC (ca. 20 % organisk materiale) samt have en tykkelse på 30 cm eller mere.

Kulstofindholdet i projekterne dokumenteres som beskrevet ovenfor under pkt. 4.1 med supplerende jordbundsanalyser. Der udregnes et kortgrundlag på baggrund af de supplerende jordbundsanalyser for hvert projekt.

<p>4.4 Manglende præcision omkring kompensation for varige driftsomkostninger (§ 8)</p> <p>”Det fremgår, at der kan ydes kompensation for ”nødvendige varige driftsomkostninger”, jf. § 8, men bekendtgørelsen angiver ikke nærmere, hvordan og hvor længe denne kompensation kan udbetales.</p> <p>Den nuværende formulering skaber betydelig usikkerhed for lodsejerne, da der ikke er redegjort for:</p> <ul style="list-style-type: none"> • hvor længe kompensationen kan ydes, • hvilke typer af varige driftsomkostninger der er omfattet, • eller hvordan Naturstyrelsen vil vurdere og regulere driftsomkostninger over tid. <p>Vi skal derfor foreslå, at bekendtgørelsen præciseres med en fast tidsramme eller med en klar henvisning til et fremtidigt administrativt grundlag, så lodsejere ikke risikerer uforudsigelige økonomiske forpligtelser, når kompensationen ophører. Det bør desuden fremgå tydeligt, hvordan eventuelle ændringer i forpligtelser eller standarder vil påvirke kompensationen, jf. § 10, så lodsejerne ikke påføres tab som følge af senere ændringer i regler eller fortolkning.”</p>	<p><i>Svaret giver ikke anledning til ændringer i bekendtgørelsen.</i></p> <p><i>Naturstyrelsen bemærker, at styrelsen udarbejder vejledninger, som supplerer bekendtgørelsens indhold.</i></p> <p><i>Ordningen i Naturstyrelsen er indrettet som en projektindsats, hvor lodsejer modtager en kombination af en naturalieydelse og en kompensation for værditabet ved udtagningen af arealet.</i></p> <p><i>Naturstyrelsen afholder udgifterne til forundersøgelsen som en meromkostning, selvom forundersøgelsen måtte vise, at projektet ikke er realiserbart. Herudover afholder Naturstyrelsen omkostningerne i forbindelse med etablering af selve vådområdet, herunder omkostninger, som er direkte relaterbare til afståelsen fra kommerciel drift af arealerne, og meromkostninger i forbindelse med selve omdannelsen af arealerne til vådområder. Der kan her også være tale om afholdelse af udgifter til etablering af afværgeforanstaltninger, f.eks. lokale pumper, diger m.fl. Den efterfølgende drift påhviler de berørte lodsejere som led i nytte-gavn-princippet i vandløbsloven. Der kan i helt særlige situationer kompenseres for mindre varige driftsomkostninger.</i></p> <p><i>Støtten til udtagning af projektarealer (lodsejerkompensation) ydes enten i form af et engangsbeløb, som er fastsat efter faste takster, eller efter en konkret vurdering af værditabet. Værditabsvurderingen indebærer, at lodsejer bliver kompenseret direkte for den tabte markedsværdi, der måtte opstå på projektarealerne, når projektet etableres, og arealerne ekstensiveres og eventuelt vådgøres. Værditabsvurdering gennemføres af styrelsens hertil udpegede vurderingssagkyndige i forbindelse med jordfordelingen. Værditabet udbetales i forbindelse med jordfordelingskendelsen, hvorved lodsejeren får mulighed for hurtig udbetaling, eller kan</i></p>
--	--

	genplacere kompensationen for værditabet i erstatningsjord eller i andre projektarealer
<p>4.5 Uafklaret forhold mellem § 10, stk. 12 og udvikling af natur og lokale husdyrbrug</p> <p>”I § 10 (Revisionsklausulen) fremgår, at Naturstyrelsen kan ændre betingelserne for kompensation ved ændrede normer eller krav. Dette er forståeligt, men det er uklart, hvordan denne adgang spiller sammen med udvikling af naturen og eksisterende lokale husdyrbrug. Det er vigtigt at understrege, at flere projekter – særligt lavbunds- og vådområdeprojekter – over tid ændrer karakter, så naturtyper udvikler sig spontant. Når det sker, kan naboarealer og husdyrbrug i nærheden blive begrænset i deres drift eller udvidelsesmuligheder, eksempelvis som følge af § 3-udpegninger eller habitatdirektivets regler. Vi anbefaler derfor, at Naturstyrelsen:</p> <ul style="list-style-type: none"> • præciserer, at etablering eller udvikling af natur som følge af projekterne ikke må føre til nye restriktioner for naboejendomme eller husdyrbrug, • og at eventuelle ændringer i naturtype eller beskyttelsesstatus ikke automatisk udløser tilbagebetalingskrav eller ændrede vilkår for kompensationen. Dette er afgørende for at undgå utilsigtede ekspropriative virkninger og for at bevare tilliden til ordningen. 	<p><i>Svaret giver ikke anledning til ændringer i bekendtgørelsen.</i></p> <p><i>Projektets tinglysningsdato vil blive lagt til grund for vurderingen af, om en evt. naturtype er dannet efter at lavbundsprojektet er etableret. Herudover er beregning af kompensationssatser baseret på naturtypeudpegninger før tinglysningsdatoen.</i></p> <p><i>Naturstyrelsen bemærker, at naturtyper dvs. søer, moser og lignende, heder, strandenge og strandsumpe samt ferske enge og biologiske overdrev, der opstår efter etablering af et lavbundsprojekt (aftalt fra 1. januar 2014 eller derefter), som udgangspunkt ikke er omfattet af § 3-restriktioner i relation til ammoniakdeposition, jf. naturtypebekendtgørelsens § 4 jf. BEK nr. 695 af 03/06/2023, naturtypebekendtgørelsen).</i></p> <p><i>Naturstyrelsen bemærker herudover, at jf. § 4, stk. 4, i naturtypebekendtgørelsen gælder ovenstående undtagelse ikke for ammoniakfølsomme naturtyper, der er oplistet i bilag 3 pkt. D i bekendtgørelse om godkendelse og tilladelse m.v. af husdyrbrug, hvis naturtyperne er beliggende inden for et Natura 2000-område og er omfattet af udpegningsgrundlaget.</i></p>
5. Dansk Akvakultur (DAPO)	
<p>5.1 Generelt</p> <p>”DAPO støtter intentionen om et sundt og robust vandmiljø. Flere dambrug arbejder allerede aktivt med recirkulering, rensning og reduktion af kvælstof og fosfor i produktionen, mht. til en mere miljøeffektiv produktion og sundere vandmiljø.”</p> <p>”Vi opfordrer til, at bekendtgørelserne åbner for denne form for frivillige samarbejdsprojekter. DAPO bakker op om indsatsen for et grønnere Danmark og et renere</p>	<p><i>Svaret giver ikke anledning til ændringer i bekendtgørelsen.</i></p>

<p>vandmiljø, men understreger behovet for helhedsplanlægning og sektorintegration, så vandmiljøindsatsen går hånd i hånd med fortsat miljø- og klimateffektiv fødevareproduktion i Danmark, samt sikre sund drift og gennemskuelig administration. Dansk akvakultur spiller en positiv rolle i den grønne omstilling af fødevareproduktionen i Danmark i overensstemmelse med EU's og Danmarks målsætninger om mere en klima- og miljøeffektiv produktion. Som beskrevet i de strategiske retningslinjer for perioden 2021-2030 under den Europæiske Grønne Pagt og 'Farm to Fork '-strategien, er det vigtigt at fastholde og øge produktionen i akvakulturerhvervet.”</p>	
<p>5.2 Ændret hydrologi og vandføring</p> <p>”Vådområdeprojekter kan påvirke vandløb og hydrologi i oplande, hvor dambrug er afhængige af vandindtag og udledning. DAPO anbefaler, at der i planlægningen af projekterne inddrages eksisterende dambrug som høringsparter, og at vandindtag/udledning sikres gennem tekniske eller aftalemæssige løsninger.”</p>	<p><i>Svaret giver ikke anledning til ændringer i bekendtgørelsen.</i></p> <p><i>Berørte parter til et vådområdeprojekt vil blive inddraget og være høringsberettiget i forbindelse med en myndighedsgodkendelse jf. vandløbsloven.</i></p>
<p>5.3 Koordinering med vandplanlægning</p> <p>”Projekterne ændrer næringsstofbalancen i oplandene. Derfor bør effekterne af lavbunds- og vådområdeprojekter integreres i vandområdeplanerne, så reduktioner i diffuse udledninger kan indgå i den samlede vurderinger – og dermed skabe plads til den fortsatte innovation- og muligheder i landbaseret akvakultur.”</p>	<p><i>Svaret giver ikke anledning til ændringer i bekendtgørelsen.</i></p> <p><i>Effekterne af lavbunds- og vådområdeprojekterne på næringsstofbalancen til kystvandoplandene medregnes i vandområdeplanerne.</i></p>
<p>5.4 Fosforvådområder og dambrugsregulering</p> <p>”Fosforvådområder under NST's ordning kan reducere baggrundsbelastningen og forbedre recipientforhold. DAPO anbefaler, at projekternes reduktionseffekter kan medregnes ved fastsættelse af miljømål i vandområder, hvor dambrug er lokaliseret”</p>	<p><i>Svaret giver ikke anledning til ændringer i bekendtgørelsen.</i></p> <p><i>Styrelsen henviser til besvarelsen under punkt 5.3.</i></p>
<p>5.5 Partnerskab og grøn udvikling</p>	<p><i>Svaret giver ikke anledning til ændringer i bekendtgørelsen.</i></p>

<p>”DAPO ser muligheder for, at dambrug kan indgå som partnere i lokale vådområdeprojekter – fx gennem udledning af rensset vand eller fælles naturgenopretning.”</p>	<p><i>Styrelsen bemærker, at det er en generel vurdering fra projekt til projekt, hvilke parter der inddrages i planlægningen af et konkret projekt. Kommunen inddrages som miljø- og planmyndighed i relation til planlægningen af projektet, herunder bl.a. inddragelse af eventuelle berørte dambrug.</i></p>
---	--